Dosarul nr. 4-62/2025
4-25009782-48-4-27012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 noiembrie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

examinând, în ședință publică, studiind cauza contravențională de învinuire a lui Pricop Angela, născută la data de *****, domiciliată *****, IDNP *****, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional,-

a constatat :

La 24 ianuarie 2025 în adresa Judecătoriei Strășeni (sediul central), a parvenit conform prevederilor art.395 Cod contravențional, pentru examinare conform competenței cauza contravențională pornită de Inspectoratul de Poliție Strășeni, în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție, în privința cet. Pricop Angela, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI 06 *****din 21 ianuarie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni Tunicovschi Dumitru i-a fost incriminat cet. Pricop Angela săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional, pentru faptul la 27.12.2025 nu și-a executat corespunzător obligațiunile părintești care au determinat plasamentul copilului minor Pricop Lucian, a.n. 2010 în instituții rezidențiale.

În ședința de judecată agentul constatator Tunicovschi Dumitru, nu s-a prezentat, procedura citării legale fiind respectată.

Conform art. 455 alin.(2) CC: (2-3) Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale. Verificând legalitatea citării participanților la proces în coraport cu legislația în vigoare, instanța a dispus examinarea în continuare în absența agentului constatator.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional - Pricop Angela a comunicat instanței că a avut un conflict cu tatăl copilului care a obijduit-o, însă ultima la rândul său a ocărât copilul. La moment copilul este cu ea, nu mai servește băuturi alcoolice, mai mult s-a codat pe un termen de 3 ani. Locuiește împreună cu copilul, se împacă bine deja. Îi pare rău că a supărat și obijduit copilul. A menționat că va putea să achite amendă, fiindcă este angajată oficial în câmpul muncii.

Examinând materialele cauzei contravenționale și luând în considerare declarațiile participanților la proces, instanța de judecată reține că există temeiuri suficiente pentru a

recunoaște vinovată pe Pricop Angela de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64[1] din Codul contravențional, pentru motivele ce se vor expune în continuare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravenţional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori sesizat din oficiu când se află că a fost săvârşită o faptă ilicită sau când o astfel de faptă a fost depistată în urma controlului conform atribuţiilor de serviciu şi în cazurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 425 alin. (1), (2) şi (5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravenţional.

În speță, instanța de judecată reține procesul verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI 06 *****din21 ianuarie 2025, prin care s-a constatat săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 64[1] din Codul contravenţional de către Pricop Angela.

De altfel, cele constatate de către agentul constatator, se confirmă şi prin materialele acumulate în cadrul procesului contravenţional, şi anume:

f.d. 4 – Raport,

f.d. 5 - Informaţie a Procuraturii Republicii Moldova,

f.d. 6-7 - Demers din 10.01.2025,

f.d. 8-9 - Fişa de sesizare,

f.d. 10-11 - Proces-verbal al Comisiei pentru protecţia drepturilor copilului,

f.d. 12 - Dispoziţia nr. 3 din 09.01.2025,

f.d. 13 - Proces-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost intentat procesul contravenţional,

f.d. 14 - Proces-verbal contravenţional.

Astfel instanța constată că potrivit Dispoziției nr. 03 din 09 ianuarie 2025 emisă de Primarul orașului Bucovăț, s-a dispus luarea de la mamă a copilului minor Pricop Lucian, născut la 01 martie 2010, și plasarea acestuia, în regim de urgență, pe o perioadă de 45 de zile, la cumnatul său, Bulumez Gheorghe, domiciliat în satul Vorniceni, raionul Strășeni, motivat de neîndeplinirea corespunzătoare de către mamă a obligațiilor părintești.

Instanța constată că materialele anexate la dosarul contravențional, respectiv raportul, informațiile, demersul informativ, dispozițiile emise, procesul-verbal de audiere și procesul-verbal cu privire la contravenție, sunt legal administrate, coerente și concordante între ele, fiind de natură să confirme situația de fapt reținută de agentul constatator. Aceste probe sunt suficiente pentru a demonstra în mod obiectiv existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei vizate, respectând cerințele de legalitate, pertinență și concludență, precum și garanțiile procesuale ale dreptului la apărare.

Analizând fapta imputată contravenientei Pricop Angela prin prisma elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 64[1] din Codul contravențional, instanța reține că sunt întrunite, în mod cumulativ, cerințele legale privind subiectul faptei, obiectul ocrotit, precum și laturile obiectivă și subiectivă ale ilicitului.

Subiectul contravenției este calificat – părinte titular al obligațiilor părintești – Pricop Angela având îndatorirea juridică de a asigura minorului condițiile minime de viață, securitate, îngrijire și educație potrivit principiului interesului superior al copilului, astfel cum acesta este consacrat în Constituție, Codul familiei și Legea nr. 140/2013 privind protecția copilului aflat în situație de risc. Obiectul juridic al faptei îl constituie relațiile sociale privitoare la exercitarea efectivă a responsabilității parentale și la garantarea dezvoltării armonioase a minorului; aceste relații sunt grav afectate atunci când conduita părintelui, prin eschivare cu rea-voință, impune intervenția statului și scoaterea copilului din mediul familial.

Elementul material al laturii obiective constă în eschivarea cu rea-voință de la exercitarea obligațiilor părintești, iar rezultatul cerut de norma de incriminare – „dacă aceasta a determinat plasamentul copilului” – este, în speță, dovedit prin măsura dispusă în regim de urgență de către autoritatea tutelară: minorul Pricop Lucian (n. 2010) a fost plasat, prin Dispoziția Primarului or. Bucovăț nr. 03 din 09.01.2025, în familia cumnatului Bulumez Gheorghe pentru 45 de zile, ca urmare a constatării unor condiții de trai dezastruoase și a neasigurării de către mamă a cerințelor de bază privind siguranța, sănătatea și dezvoltarea copilului. Legătura de cauzalitate dintre inacțiunea culpabilă a părintelui și necesitatea plasamentului rezultă din coroborarea actelor autorității tutelare cu procesul-verbal contravențional: nivelul de neglijare a minorului a depășit sfera unei simple supravegheri deficitare și a atins intensitatea care a impus protecția imediată prin separarea copilului de mediul familial.

Latura subiectivă se caracterizează prin forma de vinovăție cerută expres de art. 64[1] – „rea-voință”. În accepțiunea contravențională, aceasta se probează prin atitudinea conștientă, persistentă și lipsită de diligență minimă a părintelui față de obligațiile legale, în pofida posibilității reale de a le îndeplini, precum și prin acceptarea previzibilă a consecinței deosebit de grave – plasamentul minorului. Din datele dosarului rezultă că situația de risc nu a fost una accidentală ori trecătoare, ci una instalată și tolerată de către părinte, în condițiile în care îi revenea obligația pozitivă de a preveni pericolul și de a asigura un mediu adecvat copilului;

neintervenția și neasigurarea condițiilor elementare, deși posibile, echivalează cu acceptarea rezultatului și relevă, cel puțin, intenția eventuală cerută de norma de incriminare.

Prin urmare, conduita Pricop Angela întrunește toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 64¹ Cod contravențional: subiect calificat (părinte), obiect juridic reprezentat de relațiile privind exercitarea responsabilității parentale, element material constând în eschivarea cu rea-voință de la obligațiile părintești și rezultatul constând în determinarea plasamentului minorului, precum și vinovăția sub forma intenției (cel puțin eventuale). Gravitatea socială este ridicată, dată fiind necesitatea separării copilului din mediul familial pentru protecția sa imediată, ceea ce impune o reacție sancționatorie proporțională în limitele prevăzute de art. 64¹ (amendă între 15–30 u.c. sau muncă neremunerată 40–60 ore), capabilă să restabilească autoritatea legii, să responsabilizeze părintele și să prevină recidiva contravențională.

Raportând ansamblul circumstanțelor de fapt reținute în prezenta cauză la normele juridice aplicabile, instanța constată că Pricop Angela a fost în mod corect și temeinic calificată drept persoană care, în calitatea sa de părinte, nu și-a exercitat în mod corespunzător obligațiile legale de îngrijire, educare și protecție a copilului minor, obligații ce îi revin potrivit legii. Conduita acesteia denotă o eschivare repetată și constantă de la responsabilitățile parentale, manifestată cu rea-credință și în pofida termenelor acordate și a sprijinului oferit de autoritățile competente pentru remedierea situației de la domiciliu.

Această atitudine a generat efecte directe asupra respectării principiului fundamental al interesului superior al copilului, consacrat de legislația națională și internațională, punând în pericol dezvoltarea armonioasă, sănătatea și siguranța minorilor. În aceste condiții, plasarea copiilor în centre de tip rezidențial și în servicii sociale de protecție a fost nu doar justificată, ci imperativ necesară ca măsură temporară de protecție, menită să asigure satisfacerea nevoilor lor esențiale și garantarea unui mediu adecvat de creștere. Instanța apreciază că, în lipsa unei asemenea măsuri, ar fi fost grav periclitate drepturile fundamentale ale copiilor la viață, sănătate, dezvoltare și educație, ceea ce ar contraveni standardelor legale și principiilor care guvernează protecția copilului.

Instanța, analizând în ansamblu materialele probatorii administrate în prezenta cauză contravențională, reține că acestea conduc, dincolo de orice dubiu rezonabil, la concluzia certă a vinovăției cetățenei Pricop Angela în raport cu fapta care i-a fost imputată. Prin urmare, aceasta urmează a fi recunoscută, în mod legal și temeinic, vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64¹ din Codul contravențional, soluția pronunțată reprezentând expresia respectării principiului legalității și a rolului instanței de a sancționa conduitele ce aduc atingere valorilor sociale ocrotite de lege.

Totodată, instanța subliniază că, pe parcursul examinării prezentei cauze, nu au fost relevate elemente care să atragă nulitatea absolută sau relativă a procesului-verbal de contravenție, în accepțiunea dispozițiilor art. 443 și art. 445 din Codul contravențional. Analiza actului constatator evidențiază că acesta a fost întocmit cu respectarea exigențelor de formă și fond prevăzute de lege, cuprinzând toate mențiunile obligatorii necesare pentru valabilitatea sa și fiind susținut de probe suficiente și concordante. În consecință, instanța reține că nu există motive de anulare a procesului-verbal seria/nr. MAI06 *****din 21.01.2025, acesta bucurându-se de prezumția de legalitate și temeinicie.

De asemenea, instanța reține că nu a fost constatată incidența vreuneia dintre circumstanțele care exclud procesul contravențional sau răspunderea contravențională, reglementate de art. 16, art. 19–27, art. 30–31 și art. 441 Cod contravențional, iar situația

personală a contravenientei nu relevă existența unor impedimente care să facă imposibilă aplicarea sancțiunii contravenționale.

În consecință, instanța apreciază că fapta reținută întrunește toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional, care se sancționează, potrivit textului de lege, cu amendă în mărime de la 15 la 30 unități convenționale, sau, alternativ, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Astfel, ținând cont de datele ce caracterizează personalitatea contravenientei, de lipsa antecedentelor contravenționale și penale, precum și de împrejurările concrete ale cauzei, instanța apreciază că aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în cuantumul minim prevăzut de lege, respectiv 15 unități convenționale, echivalent a 750 lei, reprezintă o măsură adecvată și proporțională.

Instanța relevă că aplicarea sancțiunii contravenționale în prezenta cauză nu reprezintă doar o reacție punitivă la conduita ilicită a contravenientei, ci urmărește realizarea funcției complexe a răspunderii contravenționale, îmbinând componenta preventiv-educativă cu cea coercitivă. Prin aplicarea amenzii se tinde la formarea unei atitudini responsabile față de obligațiile parentale, la conștientizarea de către Pricop Angela a gravității și pericolului social pe care îl prezintă fapta săvârșită, precum și la descurajarea oricăror comportamente similare în viitor.

Sancțiunea este individualizată în mod echilibrat și proporțional cu gravitatea faptei și circumstanțele personale ale contravenientei, respectând cerințele principiului proporționalității și ale echității sancționatorii. Prin această măsură, instanța urmărește nu doar reprimarea conduitei antisociale, ci și reintegrarea contravenientei într-o conduită conformă normelor de drept, în interesul propriu al acesteia și, mai ales, al protecției și dezvoltării armonioase a copiilor minori, reafirmând astfel rolul justiției contravenționale de garant al ordinii de drept și al valorilor sociale ocrotite de lege.

În conformitate cu prevederile art.art.32, 34, 41, 462 Cod Contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovată Pricop Angela, IDNP *****, *****, domiciliată ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 64[1] al Codului contravenţional al RM.

Se stabileşte contravenientei Pricop Angela sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 15 (cincisprezece) unităţi convenţionale, ce constituie 750 (șapte sute cincizeci) lei.

Se informează contravenienta Pricop Angela că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Se avertizează contravenienta Pricop Angela că dacă ea nu va achita amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de

executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientei de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ţine cont de restricţiile prevăzute la art. 38 alin. (4).

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință
Judecătorul ***Iana Talmaci***